

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ

สุนารี สายสมบัติ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ประจำปีการศึกษา 2559 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากจำนวน 103 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .972 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร และ ด้านการวัดผลและประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ

ความคิดเห็น ครู การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การสร้างและพัฒนาคนไทยเพื่ออนาคตของประเทศ สร้างคนไทยให้เป็นคนดีและคนเก่ง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการอ่านออก เขียนได้ คิดวิเคราะห์เป็น สามารถสร้างวิสัยทัศน์และวางแผนอนาคตที่ดีของตนเองได้ รวมถึงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของคนไทย และ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติเป็นหลัก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 2) ตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ข้างต้น จึงเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งจันทน์ สงวนนาม (อ้างถึงใน รัตนา กาญจนพันธุ์, 2557, หน้า 88) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหาร งานด้านอื่นๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็เพียงส่วน

* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ส่งเสริมงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับ รุจิร ภู่อสารและกัลปียมน อินทุสุต (2558, หน้า 49) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การจัดหาวัสดุประกอบการสอน การวัดการประเมินผล การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การปรับปรุงหลักสูตร ฯลฯ และของกรมสามัญศึกษา (2540, หน้า 170) ที่เสนอแนวคิดว่ามาตรฐานหรือคุณภาพของโรงเรียนมักเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ

จากผลการรายงานประจำปีของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ในด้านคุณภาพ ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางการเรียนค่อนข้างน้อยและยังขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนควรหาวิธีการสร้างแรงบันดาลใจและสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในการเรียนมากยิ่งขึ้น และควรมีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความแตกต่างและความต้องการของแต่ละบุคคล ทั้งนี้รวมถึงการพัฒนาและส่งเสริมให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมและนำมาพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่กับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายของงานวิชาการ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 134 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 103 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก

2. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย คือ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 134 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ได้จำนวน 103 คนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก ประกอบด้วยครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญเพศหญิง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 เพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และประสบการณ์ในการสอน 5 – 6 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับเพศ และประสบการณ์ในการสอน แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .972 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 103 ฉบับในระหว่างวันที่ 24 – 28 เมษายน 2560 และนัดวันและเวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t -test) กับตัวแปรเพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กับตัวแปรประสบการณ์ในการสอน

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหาร

หลักสูตร และ ด้านการวัดผลและประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผลมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้บริหาร โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญสามารถส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตามระเบียบของการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน ได้อย่างมีคุณภาพ โดยมีการจัดการอบรมให้แก่คณะครูทุกปีการศึกษา และสนับสนุนให้ครูประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการวัดผลและประเมินผลถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพราะงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นงานหลักที่จะส่งยกระดับคุณภาพการศึกษาให้กับนักเรียนได้มีความรู้ทางด้านวิชาการ ทักษะการดำเนินชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 ตลอดจนการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคม ได้อย่างมีความสุข ดังที่ ศิริพร ทาทราย (2552, หน้า 13) ได้สรุปเรื่องการบริหารงานวิชาการว่า เป็นงานที่สำคัญ มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมกิจกรรมตามหลักสูตรและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร เป็นหัวใจและงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัด โปรแกรมการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมทุกชนิดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลด้วย ซึ่งความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดประสบการณ์ทุกชนิดภายในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ให้นักเรียนมีความประพฤติดี มีลักษณะนิสัยที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด มานะจิต สุวรรณ โขติสุกานต์ และอรสา จรูญธรรม (2554, หน้า 53) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ในระดับมาก และมีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศการเรียนการสอนในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณิกา อาจญาทา (2555, หน้า 140) ศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความคิดเห็นตามสถานภาพพบว่าผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารหลักสูตร ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งหลักสูตรนั้นมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมครูให้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนอยู่เสมอ และมีการประเมินและรายงานผลการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเมื่อสิ้นปีการศึกษา ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 1) กล่าวว่า การบริหารจัดการหลักสูตร (Curriculum Administration) เป็นการบริหารงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมหลายมิติ เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายและต้องอาศัยองค์ประกอบปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ มากมายเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิด ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด และวิโรจน์ สารรัตนะ (2553, หน้า 381) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักสูตรที่เกิดจากการที่สถานศึกษานำสภาพต่างๆ ที่เป็นปัญหา จุดเด่น เอกลักษณ์ของชุมชน สังคม ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการเป็นสมาชิกที่ของครอบครัวชุมชน สังคม และประเทศชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า บทบาทการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ เสี่ยงดอนไพร (2555, หน้า 1676) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนานุเคราะห์ทางการสอน ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร งานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ด้านการพัฒนานุเคราะห์ทางการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองด้วยการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอก และเข้ารับการอบรม สัมมนาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเอื้ออำนวยความสะดวกด้วยการจัดเตรียมรถรับส่งให้คณะครูเมื่อต้องการเดินทางไปสถานที่ภายนอกอย่างพอเพียง นอกจากนี้ยังสนับสนุนและส่งเสริมครูให้ทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปี เพื่อพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแห่งศตวรรษที่ 21 โดยมีการเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญในด้านการทำวิจัยใน

ชั้นเรียนมาเพิ่มศักยภาพในการทำวิจัยแก่คณะครูอีกด้วย ดังที่ สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ (2548, หน้า 7) กล่าวว่า พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มีเจตนารมณ์ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ (มาตรา 8) และอำนาจหน้าที่ของ ครูสภา (มาตรา 9) ต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มีมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ สัมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำหนดให้ครูสภามีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ มาตรา 9 (1) สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ มาตรา 9 (5) รวมทั้งกำหนดระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพและจัดให้มีการประเมินระดับคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ ความสามารถ และความชำนาญการตามระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ และวิจารณ์พานิช (2555, หน้า 48) กล่าวว่าไว้เช่นกันว่าครูควรได้รับการพัฒนาคุณภาพ เพื่อให้มีศักยภาพ “เป็นครูเพื่อศิษย์” มีทักษะการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์และตลอดชีวิต เพราะเป็นการเรียนรู้ชีวิตของตนเองระหว่างเป็นครู และมีศักดิ์ศรีสำหรับการเป็นครูเพื่อศิษย์และเพื่อการดำรงชีวิตของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวัชชัย สิงห์จันทร์ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 ในด้านงานพัฒนาคุณภาพครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กระจ่าง หลักคำ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนพร้อมใช้ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ตามความคิดเห็นของครู พบว่า ในด้านการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการพัฒนาการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ครูใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้จริง ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โดยได้มีการเปิดอบรมการพัฒนาและจัดทำสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี การเรียนการสอนให้แก่ครู และพัฒนาห้องเรียนให้มีสมรรถนะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม นอกจากนี้ การเน้นให้ครูจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มและทักษะการแก้ไขปัญหาที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ หรือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระบบหรือรูปแบบใด ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ และได้บัญญัติในมาตรา 24 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสาน
 สาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึง
 ประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้
 ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอน
 และผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการประสานความร่วมมือ
 กับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัย
 ของ บังอร สาคราโคล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม พบว่า การบริหารงานวิชาการใน
 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการ
 พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมปอง เส็งดอน
 ไพโร (2555, หน้า 1671) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน
 สังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระ
 ประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ในด้านพัฒนากระบวนการเรียน
 รู้ในระดับมาก

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะ
 แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
 มาก ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการปฏิบัติตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลการ
 เรียนการสอน ซึ่งมุ่งให้ครูวัดและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย มีความยืดหยุ่น และให้สอดคล้องกับความ
 แตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเก็บหลักฐาน/ ร่องรอย และชิ้นงานของนักเรียนไว้
 เพื่อเผยแพร่และรายงานผล โดยมีการรายงานผลการเรียนและพฤติกรรมที่ควรแก้ไขของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
 อย่างต่อเนื่อง ดังที่ วิโรจน์ สารรัตนะ (2553, หน้า 385-387) ได้สรุปหลักการดำเนินงานด้านการวัดประเมินผลการ
 เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และสอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
 คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ 2 (พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2553) และได้
 ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในส่วนบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ที่ยังพบปัญหาการบริหารงานวิชาการด้าน
 การวัดผล ประเมินผล ผู้บริหารควรมีการพัฒนา รูปแบบการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ตามสภาพจริงและ
 การจัดหาเครื่องมือและแนวทางการวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ ท่วมพงษ์
 (2550, หน้า บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา สังกัดสา
 นักงานพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยอง เขต 1 จังหวัดระยอง ผลการศึกษาด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผล
 การเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ปรีดานันต์ (2553, บทคัดย่อ)
 ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
 พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

ในด้านการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา อาจญาทา (2555, หน้า 140) ศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู วิชาการและครูผู้สอน ในด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา

1.5 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การนิเทศการเรียนการสอนเป็นภารกิจที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษา เป็นเรื่องละเอียดอ่อนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่ายงานในสถานศึกษา เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญของการนิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยมีการจัดให้มีการนิเทศภายในของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่ได้รับมอบหมายให้นิเทศซึ่งกันและกัน และมีการรายงานผลเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังที่ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553, หน้า 142) กล่าวถึงงานด้านการนิเทศการศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยพัฒนางานวิชาการเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและวิธีดำเนินการสอน การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้พัฒนางานวิชาการของสถานศึกษา และสอดคล้องกับ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (2557, หน้า 9) กล่าวว่า การนิเทศจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการนิเทศไปพร้อมกับการขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ยุคศตวรรษที่ 21 และการดำเนินงานของโรงเรียนให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา วิริยะศึกษา (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ในด้านการนิเทศการศึกษายู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระวีพรรณ รมภีรัง (2558, หน้า 1129) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรสถานศึกษา ในด้านการนิเทศการศึกษายู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานข้อที่ 1 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตร และ ด้านการวัดผลและประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าครูเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญสูงกว่าครูเพศชาย ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครูเพศชายและเพศหญิงมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเท่าเทียมกันและอยู่ในสภาพบริบทการทำงานที่คล้ายคลึงกัน โดยทั้งครูเพศชายและเพศหญิงได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อ

เสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญเหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา วรรณศิลป์ (2556, หน้า 97) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าครูเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิระ รื่นทอง (2559, บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงาน วิชาการ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 37 เขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกันมีความ พึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 37 เขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ บริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ โดยภาพรวมไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจาก ประสบการณ์ในการสอนของครูส่วนใหญ่มีความ ใกล้เคียงกัน ครูทุกคนได้รับหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการปฏิบัติการสอนอย่างเท่าเทียมกันภายใต้การบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษาคนเดียวกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินดา ทรัพย์เมฆ (2549, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมคิด มานะคิด สุวรรณ โชติสุกานต์ และอรสา จรูญธรรม (2554, หน้า 54) ศึกษาการ บริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี จำแนก ตาม ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ครูมีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สยาม สุกัน (2555, หน้า 134) ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในทัศนะของครู กลุ่มปงไฮ-น้ำจั้น อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่า ครูที่มี ประสบการณ์สอนต่างกันมีทัศนะต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มปงไฮ-น้ำจั้น อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร ควรให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อที่จะทำให้ครู ทุกคนได้ทราบหลักการ จุดมุ่งหมายและ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางใน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ประสบความสำเร็จ
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูสร้างเครือข่ายเพื่อเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน และมีการสำรวจ

ความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูและบุคลากรของโรงเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรม/โครงการนั้น ตอบสนองความต้องการครู ทำให้ครูอยากพัฒนาอย่างแท้จริง

3. ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ผู้บริหารควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ในการผลิตสื่อและนวัตกรรม รวมถึงห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้แก่ครูได้อย่างเพียงพอ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และโรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการควบคู่กับการบรรยายอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ครูได้ฝึกการวางแผนการจัดการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ

4. ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารควรมีการจัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนแห่งศตวรรษที่ 21 ให้ครูและบุคลากรและส่งเสริมให้ครูมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบ (formative assessment) ให้มากขึ้น เพราะเป็นการประเมินเพื่อติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ผู้สอนสามารถนำผลจากการประเมินลักษณะนี้ มาพัฒนาผู้เรียนได้ตรงจุด และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนและควรให้ความสำคัญกับการสร้างเกณฑ์การประเมิน ให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัดอย่างแท้จริง ควรเลือกใช้กระบวนการหรือวิธีการวัดที่หลากหลาย มากกว่าการทดสอบทางวิชาการเพียงอย่างเดียว

5. ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารควรมีการจัดจุดที่ควรพัฒนาและจุดเด่นในการสอนของครูภายหลังจากการสังเกตการจัดการเรียนการสอน และควรให้คณะครูและผู้บริหารร่วมกันวางแผนการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ และนำผลการนิเทศไปใช้ปรับปรุงการสอนอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และเกิดทักษะการดำเนินชีวิตอยู่ในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข

2. ควรมีการศึกษาค้นคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในสหวิทยาเขตเดียวกัน เพื่อจะได้แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างกว้างขวางมากขึ้น

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระจำจ หลักคำ. (2556). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของโรงเรียนต้นแบบและ โรงเรียนพร้อมใช้ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรณีศึกษา อัจฉญาทา. (2555). บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เอกชนใน จังหวัดร้อยเอ็ด,

- วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จินดา ทรัพย์เมฆ. (2549). *ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ชำนาญ ท้วมพงษ์. (2550). *ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกิ่งอำเภอนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยองเขต 1*. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชชัย สิงห์จันทร์. (2551). *แนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บงอร สาคลาไคล. (2550). *พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัญญา วิริยะศึกษา. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ระวีพรรณ รมภีรัง. (2558). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองลำพูน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- รัตนา กาญจนพันธุ์. (2557). *การบริหารจัดการสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- รุจิร ภู่อาระและกัลปโยมน อินทุสุด. (2558). *การบริหารจัดการสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2553). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วสันต์ ปรีดานันต์. (2553). *การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม*. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2553). *แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: หจก. ทิพย์วิสุทธิ.
- วีระ รื่นทอง. (2559). *ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายที่ 37 เขตลาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ศิริพร ทาทราย. (2552). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2*. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สยาม สุกัน. (2555). *สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในทัศนะของครูกลุ่มปิงไฮ-น้ำจั้น อำเภอลำดวน จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. ปรินญาการศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครพนม.*
- สร้อยญา วรรณศิลป์. (2556). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต(การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- สมชาย คำปลิว. (2549). *การศึกษายทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.*
- สมคิด มานะคิด สุวรรณ โขติสุกานต์ และอรสา จรุงธรรม. (2554). *การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี.*
- สมปอง เส็งดอนไพร. (2555). *การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 7 (1), 1671 – 1680.*
- สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ. (2548). *ชุดวิชาการจัดการเรียนรู้โครงการพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาประจำการ. กรุงเทพฯ:สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.*
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน. (2557). *การยกระดับ คุณภาพ ครูไทย ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *นโยบาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*